

CD&V pleit voor 'leerlijnen' in plaats van toelatingsexamens

SLAAGKANSEN VERHOGEN DOOR TEKORTEN BIJ TE SCHAVEN

Analyse SLAAGKANSEN VERHOGEN DOOR TEKORTEN BIJ TE SCHAVEN Met alle knelpunten op de arbeidsmarkt kunnen we het ons niet meer permitteren jongeren te beletten studies aan te vatten als ze daarvoor een tekort hebben dat ze kunnen wegwerken.

Vooropleiding wel bepalend voor succes in hoger onderwijs, maar studenten ook stuwten naar 'haalbare richting'

Van onze redacteur

Guy Tegenbos

Brussel

Er zijn grote verschillen in succesratio's in het hoger onderwijs. In het eerste jaar bachelor bedraagt die ratio 62 procent: alle studenten samen halen gemiddeld 62 procent van de (60) studiepunten die ze moeten halen per jaar studie.

Naargelang de vooropleiding verschillen de cijfers sterk. De oude indeling in algemeen, kunst-, technisch en beroepssecundair onderwijs (ASO, KSO, TSO en BSO) valt nog op: jongeren met ASO-achtergrond halen het eerste jaar gemiddeld 69 procent van de studiepunten, die uit het KSO 59, TSO 54 en BSO 34 procent.

Maar er zijn ook andere verschillen. Wie met ASO Latijn-Grieks als achtergrond industriële wetenschappen aanvat, heeft minder kans dan wie in het TSO al industriële wetenschappen volgde.

Veel jongeren uit het BSO kiezen de opleiding kleuteronderwijzer en hebben er wel talent voor maar struikelen door tekorten voor 'taal' en 'studievaardigheden'.

Voor een aantal 'risicogroepen' is het perfect doenbaar om in remediëring te voorzien: ofwel

nog in het middelbaar als ze hun studiekeuze tijdig maken, ofwel in het eerste jaar hoger als de tekorten beperkt zijn, ofwel met een 'bijschaving' tussen middelbaar en hoger onderwijs, ofwel via een tussenopleiding zoals er straks komen in het nieuwe hoger beroepsonderwijs ('HBO5').

Dat gamma is blijkbaar waarop CD&V mikt. In een nota over het hoger onderwijs pleit Vlaams Parlementslid Kathleen Helsen (CD&V) voor 'betere studiekeuzen' en voor 'een echt leercontinuüm van secundair naar hoger onderwijs'. 'Er moeten duidelijke leerlijnen komen en trajectbegeleiding voor studenten.'

In mensentaal: hogescholen moeten aangeven welke kennis en vaardigheden ze verwachten en dat goed communiceren aan het middelbaar onderwijs. Dan kan men uittekenen welke middelbare opleidingen niet en welke goed aansluiten op welke hogere opleidingen, welke bijspiijkermogelijkheden er zijn als de aansluiting minder goed is en hoe studenten begeleid worden naar 'haalbare trajecten'.

Met een betere begeleiding en een betere studiekeuze kan men jongeren die bepaalde studies echt niet aankunnen, opsporen, en de anderen veel meer kansen op slagen geven. Zo slagen meer jongeren en kunnen de tekorten aan verplegers, leraars en ingenieurs worden ingeperkt. Dat was al de filosofie die de vorige onderwijsminister Frank Vandenbroucke hanteerde. Ook bij andere partijen leeft die en ze staat ook tussen de regels van de beleidsnota onderwijs van minister Pascal Smet (SP.A), die niet voor niets 'Samen grenzen verleggen voor elk talent' als titel heeft.

Sommigen vinden in de succesratio's voor het hoger onderwijs ook nieuwe argumenten voor een veralgemening van de toelatingsexamens. Richtingen met toelatingsexamens zoals geneeskunde en tandarts en de kunstopleidingen halen succesratio's rond de 90 procent. De rechten bijvoorbeeld haalt amper 50 procent.

CD&V is niet overtuigd. Kathleen Helsen: 'Toelatingsexamens leveren hoge succesratio's door mensen uit te sluiten die niet 100 procent 'klaar' zijn. De bedoeling is niet jonge mensen uit te sluiten maar ze kansen te geven. Wij zetten in op goede studiekeuzen, leerlijnen en trajectbegeleiding.'